

OKRESNÁ PROKURATÚRA BANSKÁ BYSTRICA
Partizánska cesta 1, 975 63 Banská Bystrica 1

Číslo: 3 Pv 192/23/6601-52
EEČ: 2-45-149-2023

Banská Bystrica 07.11.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Banská Bystrica

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a, písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného obdobia roku 2021 do 25.06.2023, v dome na adrese Brusno – Ondrej nad Hronom, XXXXX, minimálne trikrát fyzicky napadol svoju starú matku XXXXX, nar. XXXXX, s ktorou v danom období žil v spoločnej domácnosti, a to tak, že ju udrel do oblasti hrude a rúk, hrubo jej nadával, posielal ju preč z domu, minimálne jedenkrát ju vymkol von, minimálne trikrát sa jej vyhrážal, že ju zabije, dňa 24.06.2023, keď sa v čase po 23.00 hod. vrátil domov, zakázal jej, aby si ľahla na posteľ a zaspala, pričom keď ju chodil pravidelne kontrolovať, musela do 06.00 hod. sedieť na posteli, následne keď zavolała v čase o 07.53 hod. na linku 158, povedal jej: „Ty si volala na mňa policajtov, veď ty uvidíš“ a udrel ju minimálne dvakrát do oblasti pravého a ľavého pleca, čím týmto jeho konaním spôsobil XXXXX fyzické a psychické utrpenie,

Okresnému úradu, odboru všeobecnej vnútornej správy, oddeleniu priestupkov,XXXXX,

pretože výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa ORPZ OKP XXXXX pod ČVS:ORP-376/2-VYS-BB-2023 bolo dňa 26.06.2023 XXXXX vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

od presne nezisteného obdobia roku 2021 do 25.06.2023, v dome na adrese Brusno – Ondrej nad Hronom, XXXXX, minimálne trikrát fyzicky napadol svoju starú matku XXXXX, nar. XXXXX, s ktorou v danom období žil v spoločnej domácnosti, a to tak, že ju udrel do oblasti hrude a rúk, hrubo jej nadával, posielal ju preč z domu, minimálne jedenkrát ju vymkol von, minimálne trikrát sa jej vyhrážal, že ju zabije, dňa 24.06.2023, keď sa v čase po 23.00 hod. vrátil domov, zakázal jej, aby si ľahla na posteľ a zaspala, pričom keď ju chodil pravidelne kontrolovať, musela do 06.00 hod. sedieť na posteli, následne keď zavolala v čase o 07.53 hod. na linku 158, povedal jej: „Ty si volala na mňa policajtov, veď ty uvidíš“ a udrel ju minimálne dvakrát do oblasti pravého a ľavého pleca, čím týmto jeho konaním spôsoboval XXXXX fyzické a psychické utrpenie.

Dňa 17.10.2023 bol obvinený a jeho obhajca pri úkone preštudovania vyšetrovacieho spisu upovedomený, že konanie obvineného bude ďalej posudzované ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Trestného zákona.

Dňa 18.10.2023 vyšetrovateľ PZ predložil vyšetrovací spis prokurátorovi Okresnej prokuratúry XXXXX spolu s návrhom na podanie obžaloby.

Obvinený bol v prípravnom konaní k trestnej činnosti, ktorá mu je kladená za vinu vypočutý, pričom pri prvom výsluchu využil svoje oprávnenie a k veci nevypovedal. Následne bol vypočutý dňa 12.09.2023, pričom uviedol, že svoju starú matku – poškodenú nikdy neudrel a nebuchol, nechytal ju za plecia, neudieral ju po rukách, neudrel ju po nose a nikdy jej krv netiekla. Tiež ju neudieral do hrude, čo je hlúposť, nakoľko by starká mohla umrieť, keď má poškodené srdce a má strojček. Starká vo výpovedi klamala, že ju 2 až 3 krát zbil. On nikdy v živote žiadnu osobu neudrel, ani starkú neudrel a to aj keď bol pod vplyvom alkoholu. Má ju veľmi rád aj keď na neho podala trestné oznámenie. Na jeho starkú totiž dlhé roky celá rodina kašle, avšak nechce hovoriť o dôvode. Z celej rodiny jej ostal len on, napriek jej povahe a provokatívneho správania. Ona ho mala rada a preto ho neustále dirigovala a komandovala, avšak málo kedy dochádzalo k hádkam. Hádky ktoré boli, boli ústne, on voči nej nikdy nezdvihol ruku. Ďalej uviedol, že alkohol pil iba vtedy keď mal peniaze, čo nebolo každý deň. On aj odprisahá, že dochádzalo len k slovným hádkam. Je pravdou, že v poslednej dobe, boli medzi nimi aj vulgárne výrazy, avšak s tým začala starká, ktorá tak bežne hovorí. Nikdy sa jej nevyhrážal, že ju zabije, ani ju nevyhadzoval z domu. Práveže ona ho vyhadzovala a rad do neho hodila aj poleno a tresla ho drevom po koreni nosa. Ona chcela byť dôležitá pre

dcérami a otcom obvineného a preto si aj vymyslela legendu, že ju mal škrtiť. Jej dcéra Darina a otec obvineného ju na druhý deň prehliadli avšak nenašli na nej ani len maličkú modrinu, preto jej neverili. Dňa 25.06.2023 to, že jej mal zakázať spať je úplná hlúposť, ona spáva v izbe a obvinený v kuchyni, pričom dvere sú zatvorené. On keď má značne vypité, tak spí tak tvrdo, že by ju nemohol kontrolovať. Tiež je hlúposť že by ju udrel do oblasti rúk a hrude, nakoľko keby sa len trochu udrela, tak by mala 2 týždne viditeľnú modrinu. Starká volala políciu len preto, že to považuje za prostriedok zastrašenia. On svojej starkej dával z výplaty 200 až 300€ mesačne, pomáhal jej s drevom a niekedy aj nakúpil. On jej aj po prepustení z väzby chce posilať peniaze, lebo jej z rodiny nikto nepomôže. Ďalej sa chce vyjadriť k tomu, že na súde dňa 27.06.2023 mal povedať, že tam bolo nejaké násilie, bolo to také povrchové a aj ju raz udrel. Povedal to preto, že mu pán sudca predtým vravel, že priznanie k násiliu je poľahčujúca okolnosť a on si myslel, že ak to prizná tak pôjde domov. Keď sa pýtali či ju 25.06.2023 udrel tak na všetko prikývol, aby boli všetci spokojní a jeho pustili domov. Ešte uviedol, že stará mama sleduje každý deň súdnu sieň a krimi noviny. On nikdy fyzicky ani psychicky starkú netýral. Na otázku vyšetrovateľky či jej mal 25.06.2023 brániť aby spala, uviedol, že to nie je pravda, on si dopil rum, ľahol si a zaspal. Ráno mu starká povedala, že volala policajtov, že jej nedovolil spať. Bol z toho šokovaný, pretože on do jej izby ani nešiel a spal celú noc. Tiež na otázku či ju vymkol z domu uviedol, že starká keď odíde z domu, tak dom nezamyká a on ju mohol vymknúť v domnení, že niekde v dome je, avšak naschvál by ju určite nevymkol. Pokiaľ má opísať ich vzťah tak uviedol, že niekedy bolo dobre, ale niekedy bola provokatívna, rýpala do neho a nadávala mu, pričom ona neustále nadáva mačkám. Potom to už bolo vzájomné, najmä keď bol opitý. Keď sa pohádali tak len kvôli bežným veciam. Na otázku vyšetrovateľa, či jej opakovane stláčal ramená a dával jej facky uviedol, že to vôbec nie je pravda. Tiež sa jej vyhrážal, že ju zabije. Na otázku či niekedy starká na obvineného volala políciu uviedol, že áno, asi 2x, pričom on bol pod vplyvom alkoholu a dohovárali mu. Nechce sa vyjadrovať k tomu, či aj ona pila alkohol. Tiež jej pomáha s upratovaním, robí veci okolo domu a záhrady a chodil s ňou aj k lekárovi. On pracuje v Železiarňach podbrezová, pričom mu miesto stále držia. Na záver uviedol, že všetko toto podľa neho súvisí s demenciou starkej, avšak on sa na ňu nehnevá, ale nezaslúži si byť vo väzbe za niečo čo nespáchal a on sa o ňu staral celé roky ako jediný z rodiny.

Svedkyňa poškodená XXXXX, stará mama obvineného vypovedala, že niekoľko rokov bývala s vnukom XXXXX, ktorý je v tejto veci obvinený. Dňa 24.06.2023 keď volala políciu, tak jej vtedy nedovolil spať s tým, že jej to zakazoval, nemohla ani sedieť, ale musela od večera do rána stáť. O 5,00 ráno si mohla na hodinu ľahnúť. Vnuk spával v kuchyni a odtiaľ na ňu do izby videl. Odišla aj na stanicu kde čakala kedy vnuk zaspí, aby si mohla ísť ľahnúť. O tomto povedala jeho matke ako aj to, že ju vnuk bije a bije. Vnuk jej aj povedal, že ju aj tak musí zabiť. Ďalej vo výpovedi uviedla, že o tom, že ju vnuk bije nepovedala dcére ale neveste, predtým sa pomýlila. On keď u nej býval tak ho mala rada, aj doteraz ho má rada. Asi 2x sa stalo, že jej nedovolil spať. Vravela, že keď jej nedovolil spať tak ju bil aby zostala hore. Raz jej zabil rukami na tvár, na ústa, až jej tiekla krv. Tiež ju aj inokedy bil a to rukami ju fackoval. Stalo sa tiež, že prišiel od zadu za ňou, chytil ju za ramená a stláčal ich. Povedala mu, že ju to bolí a že to nesmie robiť a on jej povedal, že aj tak raz skape. Robil jej to aj vtedy keď bol triezvy. Zo začiatku sa to stávalo len keď bol opitý. Stávalo sa to tak raz alebo dvakrát do týždňa. Tiež jej vulgárne nadával a to slovami Ty pi..., ty ku... Asi 2-3 týždne pred posledným skutkom jej

povedal, že ju raz musí zabiť. Vtedy sa hrozne bála, že to spraví. Potom sa jej už nevyhrážal, ale bála sa. Nebola na žiadnom ošetrení u lekára. Volala aj policajtov keď ju vnuk zbil. Nič sa ale nezmenilo. Ona už potom držala aj keď jej capol, na čo bude stále volať políciu. Nemala modriny na tele ani zranenia. Takto zle sa k nej správal iba keď boli doma. Často požíval alkohol, pričom mal hrozne rád pálenku. Pomáhal jej okolo domu. Raz sa stalo, že dom zamkol, ona ale mala náhradný kľúč a išla vtedy na stanicu si sadnúť a až potom prišla domov. Zdôverovala sa kamarátke XXXXX ku ktorej chodila na kávu. Hovorila o týchto veciach aj s jednou dcérou Dášou, ktorá jej povedala, aby ho dala domov do Hiadľa, lebo že sa môže hocičo stať, avšak poškodená to nechcela. Tiež raz alebo dvakrát sa zdôverila vnukovej mame, avšak ona tomu nechcela veriť. Na ďalšie otázky uviedla, že berie liek s názvom Cavinton, ktorý je na hlavu a Varafarin, ktorý je na riedenie krvi. Iné lieky nemá predpísané. Na otázku obhajcu, že keď bola 1x vypočutá, či odpovedala pravdivo uviedla, že áno, že ona nevie klamať. Na ďalšiu otázku uviedla, že zo 2x ju vnuk poslal preč a vtedy prespala na stanici. Okolo druhej keď jej už bola zima sa domov vrátila, nakoľko mala kľúč. Na ďalšiu otázku, či jej niekedy vnuk odopieral spánok uviedla, že tie posledné 2 dni. Ďalej uviedla, ako aj rukou ukázala, že ju udrel na hrudník a plecيا a to päťou. Ona má operované srdce a má umelú chlopňu, vtedy keď ju udrel do hrude ju to aj bolelo. Nie je pravdou, že by svoju dcéru svedkyňu Peťkovú nahovárala, aby odmietla ísť vypovedať, ona jej len povedala, aby povedala pravdu. Nemá dobrý vzťah ani s matkou svojho vnuka. Tiež ani so svojimi dcérami. Pokiaľ sa týka jej syna XXXXX, tak tomu povedala, aby prišiel svojho syna Nora pozrieť a ktorý jej povedal, že aj keď ju tento udrie, tak že je to z lásky. Na ďalšiu otázku obhajcu uviedla, že krv jej tiekla z nosa vtedy keď jej jednu riadne capol. Potom ju chytil rukami za plecيا a povedal jej, že ju raz aj tak zabije. Ona mu vravela nech ju hneď zabije a nesľubuje. Dňa 25.06.2023 mal jej vnuk vypité, avšak nie až tak veľmi, dával na ňu pozor a povedal, že ju zabije. Keď zistil, že idú policajti pýtal sa jej, prečo ich volala a ona mu povedala, že prečo ju bije. Myslela tým to, že jej stláčal choré ramená. Keď ju vtedy udrel do hrudníka tak išla k lekárovi, že ju tam bolí. Bola v Ľupči, avšak nevie meno. Na otázku obhajcu poškodená ukazuje ako jej obvinený žmolil plecيا rukami. Ona nevie či ju z domu vymkol chtiac alebo nechtiac. Toho 25.06.2023 nespala skoro vôbec ako sa bála, možno takú pol hodinu. Aj v prvom roku od kedy u nej vnuk býval už boli nejaké nezhody a to vulgárne nadávky. Ona mu nenadávala ani žiadny predmet do neho nehodila, to by sa neodvážila, lebo by ju bol zabil. Na ďalšiu otázku obhajcu uviedla, že jej povedal, že ju zabije vtedy keď mal vypité ale nebrala to vážne, len si pomyslela, že keďže má vypité ona ujde. Aj keď sa ho bojí, tak ho má stále rada. na záver poškodená uviedla, že im povedala všetko a že im neklamala.

Svedkyňa XXXXX, suseda poškodenej vypovedala, že niekedy sa vidia s poškodenou aj každý deň. Obvinený k nim nechodil a ona osobne ho opitého nevidela, keďže ona večer už vonku nechodí. Vie že poškodená niekedy vnuka chválila a inokedy sa na neho sťažovala, že pije. On u nej býval možno aj 5 rokov. Dňa 25.06.2023 jej poškodená volala s tým, či nevie číslo na políciu, pričom bola rozrušená a plakala a povedala jej, že ju bije, alebo že ju udrel, toto presne nevie. Tiež jej povedala, že nemohla kvôli nemu spať. Rozprávala jej aj predtým, že má obvinený vypité alebo že je opitý. Možno že na ňu opitý aj kričal, ale to už nevie. Svedkyňa je tiež už starší človek a nemá dobrú pamäť, takže nevie kedy presne to bolo, avšak vie, že už aj pred týmto posledným skutkom už poškodenej dávala číslo na políciu. Svedkyňa k poškodenej domov nechodila a nebola ani svedkom žiadnych

konfliktov. Tiež nevie či sa ho poškodená bála. Keď má človek vypité tak povie hocičo, avšak poškodená jej povedala, že by ju posielal preč, alebo sa jej vyhrážal zabitím, alebo ublížením. Ona už teraz nevie presne povedať ako obvinený poškodenej nadával, avšak vie, že doma jej pomáhal okolo záhrady a domu a dával jej aj peniaze na domácnosť. Na otázku obhajcu uviedla, že keď bol obvinený triezvy tak sa poškodená k nemu pekne správala, ale keď mal vypité, tak sa pohádali. Svedkyňa nevie uviesť či ju týral alebo nie, vie len o tomto poslednom skutku.

XXXXX XXXXX, dcéra poškodenej vypovedala, že zo svojou mamou dobre nevychádza, 2 až 3 roky majú ochabnutý vzťah, nenavštevujú sa, iba sa pozdravia. Vie, že medzi jej matkou a obvineným boli nejaké útoky, hlavne u neho bol problém alkohol, lebo keby nepil, tak by bol šikovný. Ona osobne pri ničom nebola, keď sa to dozvedela od sestry s tým, že sestre mama zavolala. Tiež vie, že raz alebo 2 krát tam boli policajné autá s tým, že poškodená volala, že ju obvinený napadol, avšak túto informáciu má svedkyňa len sprostredkovane. Asi raz sa jej mama sťažovala na obvineného a to, že pije a že nešiel do roboty. O tom, že mal po nej kričať, urážať ju, nadávať jej a ponižovať ju vie svedkyňa len od sestry, ktorej to povedala matka. Konkrétne počula, že obvinený mal jej matku schmatnúť a priškrtiť a mal jej aj nadávať. O tom, že by ju mal vyhadzovať z domu, alebo odopierať spánok nič nevie. Vie, že sa tam volali policajti a vtedy išiel aj otec po obvineného a odviezol ho na protialkoholické liečenie. tiež nevie o tom, že by sa jej mal vyhrážať. Nakoľko ona pri tom nebola. Mala len nejaké informácie od ľudí z obce, ale to sú také dohady. Ďalej svedkyňa uviedla, že potom ako si obvinený vypil alkohol, tak sa jeho správania zmenilo, bol arogantný, zapáral do ľudí, avšak nikdy ho nevidela, žeby sa bil. Keď nepil bol pohodový človek. Pokiaľ vie, tak jej matka ho dirigovala, avšak svedkyňa nemala pocit, žeby v ich spolužitie bolo niečo zle. Hovorí ale o čase keď sa ešte navštevovali, čo je tak 5 až 6 rokov dozadu. Jej matka sa lieči na kardiológiu. Keď začala zabúdať, tak chceli navštíviť odborníka, ale ona nechcela. Povedala, že má dobrú pamäť a nepotrebuje nikam ísť. na otázku obhajcu uviedla, že jej matka dokáže pri hádkach hystericky vystrájať až jačať. Ďalej na otázku obhajcu uviedla, že obvinený bol asi raz alebo dva krát na liečení a matka chcela ísť po neho na liečenie, lebo jej doma chýbal. Ona hneď na druhý deň aj po tom napadnutí bola schopná ísť po neho a doviešť ho domov.

Svedkyňa XXXXX, dcéra poškodenej vypovedala, že vzťah s matkou nemá dobrý od narodenia, nakoľko táto nechcela dcéry iba synov. Bola aj matkou bitá a otec ju zachraňoval. Jej matka býva v jednej domácnosti s obvineným niekoľko rokov, pričom on sám uviedol, že nechce žiť s rodičmi, ale radšej so starkou. Podľa nej tam nebol dobrý vplyv starej mamy na vnuka, nakoľko jej matka nevychovala ani svoje deti dobre. Jej mama je v určitom bode nervák a je aj výbušná. Ona sama má s obvineným dobrý vzťah, veľakrát mu ukazovala dobré príklady zo života, brávali ho lyžovať, na Vianoce mu kupovala darčeky. Ona u neho nikdy nebadala nejakú problémovosť. Spolužitie svojej matky a obvineného vnímala tak, že dlhé roky medzi nimi neboli problémy až posledné 2 roky. Mama sa začala sťažovať, že obvinený pije a že potom nejde niekedy do roboty. Obvinený jej zase povedal, že starká je výbušná a strašne kričí. Stávalo sa to vtedy keď prišiel opitý, ona do neho rýpala a vznikla hádka. Bolo to obojstranné sťažovanie zo strany matky aj obvineného, že sa slovne napádajú a pred rokom ho matka udala, že ju vraj škrtil. Vtedy svedkyňa kontaktovala svojho brata, otca obvineného a odviezli obvineného na psychiatriu kde sa liečil. Ona osobe nevidela žiadne stopy na krku matky, takže nevie či to bola

pravda, alebo nie. Potom jej matka 2 alebo 3x volala, že aké je číslo na políciu, lebo že obvinený s ňou robí bordel. Nakoľko nevedela situáciu vyhodnotiť cez telefón, tak na políciu zavolala. Vie, že tam policajti boli a dali mu pokutu. Tiež sa stávali také veci, že keď tam prišla svedkyňa robiť poriadok, tak už boli všetci kľudní a nikto nekričal. Podľa nej je mama problémová a má asi 3 štádium demencie, avšak ona odmieta vyšetrenie, že je zdravá. Keď jej matka volala a chcela číslo na políciu povedala, že sa hádajú, avšak žeby ju napádal nejako fyzicky to nepovedala. Osobne svedkyňa nebola pri žiadnom ich konflikte a tiež nepočula o tom, žeby sa niekde bil. On nepil každý deň, možno raz dva krát za mesiac mal dvojdňové šnúry. Keď ho ona videla opitého tak nebol agresívny. Vie, že matke prispieval na domácnosť a pomáhal okolo domu. Svedkyňa sa nechce veriť, že sa stalo to, čo matka uvádza. Tiež sa jej nesťažovala, žeby ju vyhadzoval z domu, alebo bránil v spánku. Keď sa ku jej matke obvinený presťahoval tak boli ako rodina radi, že s ňou niekto bude a ona bola šťastná, že je s ňou. Svedkyňa je zdravotník a vidí, že stav jej matky sa za posledné 2 roky zhoršil čo sa týka pamäte. Ona do obvineného vyrývala ohľadom pitia a nedala mu pokoj. Bola na neho agresívna a spoluzitie s takýmto človekom tiež nie je jednoduché. Za posledný rok bola svedkyňa s matkou v kontakte tak raz za 3 mesiace osobe a telefonicky 3x do mesiaca. Nakoľko ataky matky voči nej sa vždy stupňovali, tak ju potom už prestala finančne podporovať. Svedkyňa ďalej uviedla, že mala aj nahrávku na ktorej bol hlas jej matky, ktorá bola v amoku, avšak nahrávku už nevie predložiť nakoľko to mala v starom mobile a to asi pred 5 rokmi. Na otázku obhajcu vypovedala, že jej matka má najlepší vzťah k svojmu synovi a vnukovi, ako aj k synovi svedkyne. Posledný krát sa stretla s matkou keď už bol obvinený vo väzbe a keď jej povedala, že pôjde vypovedať, tak na ňu spustila agresívny atak, slovne ju dourážala s tým, aby nešla vypovedať, že jej to zariadi, preto matku z domu vyhodila. Podľa jej názoru podala matka trestné oznámenie nakoľko chcela obvineného zastrašiť, lebo vedela, že brat s tým nič nespraví a ani jeho matka. Myslí si, že si neuvedomovala svoje konanie. V súčasnosti si myslí, že to už jej matka oľutovala a je z toho nešťastná. Na otázku obhajcu či jej matka popísala priebeh incidentu zo dňa 25.06.2023 uviedla, že nie, nechcela sa o tom rozprávať. Tiež sa jej nesťažovala, iba vtedy po údajnom škrtení. Ďalej svedkyňa na otázku obhajcu uviedla, že nepočula o tom, že by ju mal biť, kopať, vyhrážať sa, alebo ju nejako ohrozovať, ani od nikoho z okolia. Tiež ako zdravotník uvádza, že keby bol nejaký väčší tlak na telo jej matky v dôsledku fyzických úderov, tak by jej na tele vznikli modriny, ktoré ale ona u nej nevidela. Modriny by boli viditeľné na hrudníku a tiež strojček na srdci keby dostal náraz tak by mohla byť poškodená funkcia kardiostimulátora a mohol by byť ohrozený jej život.

Svedok XXXXX otec obvineného vypovedal, že ich vzťah so synom nebol dobrý, nakoľko ako mladý začal piť a do dospelého sa on nestaral. Obvinený asi do 20 rokov chodil na karate, potom začal piť aj fetovať a išlo to dolu vodou. Vie, že bol šikanovaný aj na základnej škole. V útlom veku s ním syn nevyrastal, vtedy ho vychovávala jeho matka. Vie, že po nejakom psychologickom vyšetrení bral syn aj nejaké tabletky. Ku svojej starej mame sa jeho syn presťahoval preto, že keď zomrel jej manžel tak sa bála byť sama a taktiež aj kvôli robote, nakoľko mal z jej domácnosti lepší spoj do práce. Býva s ňou asi 7 až 8 rokov. Prvý problém sa svedok dozvedel, keď mal jeho syn škrtiť jeho matku, čomu on neveril a mohlo to byť tak pred 3 rokmi. Matka mu vyvolávala, že je opitý ale nikdy sa nesťažovala, že by ju napadol. Raz mu syn volal, dal hlasitý odposluch a svedok počul ako ho jeho matka provokovala a nadávala mu. Keď mal raz monokel, tak vie, že mu jeho mama dala

valčekom na cestu po hlave. Ďalej uviedol, že jeho matka pravidelne za posledný rok a pol asi 5x volala na jeho syna policajtov, že robí bordel, ale nič sa tam neudialo, nikdy ho policajti nevzali, lebo na to asi nebol dôvod. Potom mu volala sestra, ktorá je zdravotníčkou, že mal jeho syn škrtiť jeho matku. Keď ju však svedok obzeral tak nemala žiadny škrabanec ani modrinu. Jeho matka má celý deň zapnutú súdnu sieň a policajtov. Syn mu vtedy na to nič nepovedal, lebo si nepamätal, nakoľko bol pod vplyvom. Vtedy mu povedali aj zo sestrou, že sa musí ísť liečiť s čím súhlasil a zaviezli ho na protialkoholické liečenie. Doteraz sa liečil 2x ale ani raz to nedokončil. Dokopy mu za celé obdobie matka volala asi 15x, často krát svedok aj prišiel, ale nič sa tam nedialo. Povedala mu, že je opitý a aby si s ním svedok robil poriadky. Vtedy hŕkala ako nepríčetná, ona má podľa neho stareckú demenciu a často mení správanie. Chceli ju dať aj do domova, ale ona nechce. Jeho mama pije aj alkohol, nakoľko mu ľudia povedali, že ju videli sa tackať, a tiež že z nej pár krát cítiť alkohol. Myslí si, že jej ten alkohol nerobí dobre na hlavu. Ďalej uviedol, že syn bol u starkej spokojný lenže je taká iná, nakoľko aj keď bol triezvy na neho hŕkala a nadávala mu. Svedok osobne nikdy nebol pri nejakom ich konflikte alebo nadávkach. Práveže on má kludnú povahu aj keď si vypije. Preto svedok neverí tomu, čo jeho mama povedala. Z jeho pohľadu keď je človek opitý tak ju mohol slovne napádať, ale on nikdy nič také nevidel ani nepočul, tiež nevie o vyhrážaní. Hlavný dôvod ich sporov bol podľa neho ten, že do neho rýpala. Keby mu ona nenadávala, tak by nemal dôvod do nej skákať. Fyzický útok tak ale žiadny nebol. Nemyslí si, že by jej neprímerane stláčal ramená, možno ju silnejšie objal keď bol opitý, nakoľko bol veselšej povahy. Na otázku obhajcu uviedol, že jeho matka so sestrami vôbec nevychádza, uviedol tiež, že jeho matka si prežila ťažký život aj s otcom. To čo uviedla na jeho syna, je podľa neho klamstvo. Slovné hádky, to počul, napádali sa, ale žeby ju fyzicky týral to nie. Keby ju udral do hrude tak by už bola na druhom svete. Tiež sa stalo, že mu zavolala, aby si po neho prišiel, že je opitý a keď prišiel tak ani nevedela, že mu volala, ona dookola opakuje tú istú vec. Na otázku obhajcu, že poškodená mala svedkovi ako aj sestre Darine uvádzať, že ju bil obvinený a že to niekto z rodiny neriešil uviedol, že je to úplný nezmysel, nakoľko mu to nehovorila. Vtedy keď sa to týkalo škrtenia, tak im aj syn povedal, že sa to nestalo. Ani matka nemala žiadne otlaky, ktoré by jej podľa neho zostali aj 2 týždne. tiež je výmyslom, že by išla na autobusovú stanicu, nakoľko ona si nepamätá čo robila pred 3 týždňami, nie to ešte pred 2 mesiacmi. Myslí si, že klamala, nakoľko nešla ani na lekárske vyšetrenie. Tiež nie je pravdou, že bola u lekára v Ľupči, lebo by tam netrafila.

Svedkyňa XXXXX, matka obvineného vypovedala, že so synom má dobrý vzťah. S poškodenou sa nerozpráva od kedy na jej syna podala trestné oznámenie, že ju zbil, nakoľko si poškodená vymýšľa. Po skutku sa bola na poškodenú pozrieť, pričom nemala žiadne modriny ani škrabanec. Prišla za ňou, že Noro tam nie je už 4 dni, pričom jej svedkyňa povedala, že veď volala policajtov a Tí ho vzali preč. O samotnom skutku svedkyňa nič nevie, avšak ona tam niekedy chodievala aj spávať a to 3 až 4 x do týždňa, ale nikdy nevidela, žeby jej syn fyzicky napadol poškodenú. Tiež mu nadávala a to väčšinou keď mal vypité. Sťažovala sa jej na také veci ako rúbanie dreva, ale nikdy jej nepovedala, že by ju udral. Tiež jej dával peniaze a potom ona niekedy tvrdila, že jej ich nedal. Tiež nebola svedkom vyhrážania, ani svedkyňa nepovedala, žeby sa jej vyhrážal. Syn k poškodenej išiel bývať preto, že mal lepší spoj do práce a je to už asi 7 až 8 rokov. Svedkyňa s tým súhlasila, nakoľko aj ona tam spáva, keď robí v Brusne a nemá sa ako dostať

domov. Jej syn a poškodená mali dobrý vzťah, ale svedkyňa zo 2-3 roky vníma, že sa tam niečo zmenilo, konkrétne to, že si poškodená vymýšľa. Tiež si všimla, že poškodená zabúda. Ona to vníma tak, že syn keď si vypil tak jej aj niečo povedal, ale len v opitosti, avšak ona mu nadávala a provokovala ho. Jej syn nie je násilníckej povahy, ani sa nikdy nepobil. Správanie pod vplyvom alkoholu sa aj u neho menilo, bol trochu agresívnejší a reagoval tak, že poškodenej odvrkol, avšak nič také že by ju chcel napadnúť. Tiež vie, že poškodená na neho volala policajtov. Vtedy ju mal chytať za ruky, avšak svedkyňa jej ruky kontrolovala a nemala na nich žiadne modriny. Na otázku obhajcu, že mal byť jej syn šikanovaný na základnej škole, svedkyňa uviedla, že sa o tom dozvedela len nedávno čo jej syn prezradil, lebo mal vypité.

V prípravnom konaní bol vypracovaný znalecký posudok XXXXX č. 106/2023 zo záverov ktorého vyplýva, že u obvineného sa jedná o závislosť od alkoholu, ktorá je rozvinutá, dlhodobá až chronická, opakovane neúspešne liečená. Jedná sa u neho o alkoholizmus v zmysle choroby podľa platnej medzinárodnej klasifikácie chorôb. V čase skutku sa u neho jednalo o simplexnú opilosť stredne ťažkého stupňa, pričom neboli zistené symptómy komplikovanej alebo patickej opitosti. Odporúča obvinenému uložiť ochranné liečenie protialkoholické ústavnou formou.

V prípravnom konaní bol vypracovaný aj znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia psychiatrie XXXXX a znalkyne z odboru psychológie, odvetvia klinickej psychológie dospelých XXXXX za účelom posúdenie duševného stavu poškodenej pod číslom 086/2023 a 003/2023.

Zo záverov psychiatrického vyšetrenia vyplýva, že poškodená netrpí žiadnou duševnou chorobou v pravom zmysle slova, t.j. psychózou. Znalkyňa u nej konštatuje vaskulárnu demenciu, čo je duševná porucha, ktorá je charakteristická úbytkom kognitívnych funkcií /pamäť, intelekt, logické uvažovanie.../, ale postihnuté sú aj nekognitívne funkcie /emotivita/ a vo svojom dôsledku vedie k ťažkému úpadku osobnosti. Jedná sa o trvalé ochorenie, ktorého vznik nesúvisí s trestným činom, pre ktoré sa vedie trestné stíhanie. Uvedená porucha bola u poškodenej prítomná aj v období, ktoré predchádzalo skutku. Teda poškodená netrpí duševnou poruchou, ktorá vznikla v priamej súvislosti so skutkom. Znalkyňa u poškodenej nezistila posttraumatickú stresovú poruchu. Táto vzniká ako opozdená alebo protrahovaná odozva na stresovú udalosť alebo situáciu, neobvykle hrozivého alebo katastrofického rázu, ktorá takmer u každého vyvolá prenikavú tieseň. Ďalej zo záveru vyplýva, že príčinou vaskulárnej demencie je porucha krvného zásobenia mozgu. Typickým príznakom je úbytok kognitívnych funkcií, pričom prvým príznakom patrí porucha pamäte. Toto má vplyv na jej schopnosť vnímať, pamätať si a reprodukovať prežitú udalosť jednak všeobecné a jednak vo vzťahu k vyšetrovanej udalosti. U poškodenej dominujú znaky demenčného syndrómu, ktoré si u nej vyžadujú komplexnú liečbu vrátane psychiatrickej. Je schopná chápať zmysel trestného konania len v obmedzenej miere. Kritéria potvrdzujúce syndróm týranej osoby neboli splnené.

Z psychologického vyšetrenia poškodenej XXXXX vyplýva, že aktuálne intelektové schopnosti poškodenej sú výrazne determinované v mnohých oblastiach, následkom toho nebolo možné poškodenú psychodiagnosticky exaktne vyšetriť. Boli u nej zistené výrazné ukazovateľ organických zmien v CNS, prítomné sú známky demencie, ktoré zasahujú do osobnosti, ktorú mení. Pamäťové funkcie sú oslabené v dlhodobej i v krátkodobej pamäti. Vnímanie je neporušené, ale myslenie

následkom týchto zmien môže byť poškodené. Závažne narušená je jej schopnosť vštiepivosti, schopnosť učenia sa novému. Osobnosť je s vysokou mierou pravdepodobnosti organicky zmenená, s prevažujúcou introvertnou zložkou, redukcia vyšších citov, s plochou emocionalitou, čo negatívne ovplyvňuje jej adaptabilitu a sociabilitu, má limitujúce sociálne zručnosti, je menej sociálne obratná, má menšiu citlivosť k potrebám a záujmom druhých ľudí, môže sa častejšie dostávať do situácií, kedy ju druhí neakceptujú a týmto odmietaním je viac zranená. V štruktúrovanom a predvídavom prostredí môžu zdroje dostatočne pokrývať záťaž, ale v komplexnejších emočne náročnejších situáciách je prítomná bezradnosť vo zvládaní nárokov každodenného života, zvlášť v interpersonálnej oblasti. Dochádza k strate predchádzajúcich záujmov. Navonok používa adaptívne spôsoby správania v jej známych situáciách. Vznik organických zmien v CNS u menovanej je dlhodobější proces, ktorý nemá priamy súvis s trestným činom. Je schopná vnímať a reprodukovať prežité udalosti v obmedzenej miere, vzhľadom k výrazným organickým zmenám v CNS. U osobnosti je prítomná patológia, ktorá neumožňuje adekvátne fungovanie v bežnom živote. Úroveň krátkodobej pamäte je závažne narušená v porovnaní s populačnou normou. Nie je schopná sa učiť, jej výkon je oslabený, pozornosť výrazne kolíše. Jej kapacita a schopnosť podržať materiál v dlhodobej pamäti je veľmi obmedzený. Nebolo zistené, že by mala sklony k fantazijnému spracovaniu skutočnosti, ku klamstvu, sugestibilite, alibistickému spracovaniu situácie, účelovému spracovaniu jednotlivých údajov. Tiež nebolo zistené, že by bola jej výpoveď ovplyvňovaná zo strany inej osoby. Produkcia pamäte je nízka, čo si aj sama uvedomuje a priznáva to, ale nemá tendenciu nahrádzať zabudnuté obsahy vlastnou produkciou. Aktuálne nie sú u nej prítomné zvýraznené traumatické obsahy v myslení vzhľadom na emočné oploštenie, prežité situácie nezanechali na nej následky, ktoré by mohli imponovať ako príznaky posttraumatickej stresovej poruchy. Ide o osobnosť, ktorá je už prekrytá organickými zmenami, so zvýšeným egocentrickým nastavením, úbytkom kognitívnych funkcií. Je u nej v súčasnosti prítomné nadmerné intrapsychické napätie. Častejšie sa u nej prejavujú poklesy ladenia, pocity vyčerpania. Poškodená udáva, že bola vystavená verbálnemu a fyzickému napádaniu zo strany svojho vnuka, ku ktorému mala vytvorený emocionálny vzťah. Mohlo u nej dochádzať k negatívnemu prežívaniu, bolo jej správanie obvineného nepríjemné, mohla zažívať aj pocit straty kontroly nad situáciou, neschopnosť si inak poradiť, bezmocnosť, ale nebolo výsledkom správania obvineného, ale bolo skôr výsledkom progredujúceho kognitívneho benefitu, z tohto dôvodu nedokázala situáciu primerane riešiť. Neboli u nej zistené príznaky posttraumatickej stresovej poruchy. Problém u nej nebola neschopnosť vysporiadať sa s emočnou situáciou kvôli správaniu obvineného, ale pre nedostatok vlastných kognitívnych funkcií. Pre svoje organické poškodenie CNS, ktoré spôsobuje oploštenie emotivity, nedokáže primerane rezonovať s emocionálnou situáciou a tieto potom nezanechávajú dôsledky na jej psychiku. Všeobecná vierohodnosť poškodenej je znížená vzhľadom k organickým zmenám v CNS. Špecifická vierohodnosť poškodenej je čiastočne zachovaná, vo svojich jednotlivých výpovediach popisuje konkrétne správanie obvineného v oči jej osobe prevažne stabilne, bez výraznejších zmien, jej výpoveď je stabilná v čase, ale obsahuje len fakty bez popisovania vlastných sprievodných emocionálnych a myšlienkových pochodov.

V prípravnom konaní bol podaný na tunajší okresný súd aj návrh na vyšetrenie duševného stavu obvineného, avšak tento príkaz nebol súdom vydaný.

Súčasťou spisového materiálu je aj fonogram hlásení polície, z ktorého vyplýva že dňa 05.01.2023 v čase o 21.22 h boli nahlásené nezhody medzi obvineným a poškodenou, ktoré boli riešené uložením pokuty obvinenému. Taktiež bol realizovaný výjazd hliadky dňa 5.6.2023 s tým, že obvinený bol pod vplyvom alkoholu, poškodená bola bez zranení a obvinený odišiel k rodičom do Hladla.

V zmysle § 8 Trestného zákona je trestný čin protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak. Zákonnými znakmi skutkovej podstaty trestného činu sú štyri skupiny znakov určujúce subjekt, subjektívnu stránku, objekt a objektívnu stránku. Všetky zákonné znaky sú obsiahnuté v jednotlivých základných skutkových podstatách Trestných činov a niektoré z nich sú aj všeobecne upravené vo všeobecnej časti Trestného zákona. Všetky zákonné znaky trestného činu musia byť naplnené súčasne, inak nejde o trestný čin, aj keby išlo o protiprávne konanie.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Zločin týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona je úmyselným trestným činom na spáchanie, ktorého sa vyžaduje zavinenie vo forme priameho alebo eventuálneho úmyslu v zmysle ustanovenia § 15 písmeno a), resp. b) Trestného zákona, teda na naplnenie subjektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu sa teda vyžaduje, aby páchatel chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, alebo vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený.

Zhodnotením vyššie uvedených skutočností bolo zistené, že v danom prípade nebolo preukázané spáchanie trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, pretože nebolo zistené, že by v čase konania obvineného došlo k naplneniu objektívnej a ani subjektívnej stránky tohto trestného činu. V danom prípade bolo potrebné posudzovať všetky okolnosti konkrétneho prípadu, správanie sa nie len obvineného ale aj poškodenej (ako jeho obeť).

Skutková podstata každého trestného činu obsahuje znaky charakterizujúce objekt trestného činu, objektívnu stránku trestného činu, subjekt trestného činu, subjektívnu stránku trestného činu, ktoré sú v skutkovej podstate obligatórne, existujú pri každej skutkovej podstate trestného činu. V prípade, že by niektorý zo znakov pri konkrétnom skutku chýbal nenaplnila by sa skutková podstata trestného činu, nedošlo by k trestnému činu.

Objektom trestného činu sú zákonom chránené záujmy a hodnoty spoločnosti, ktoré sú konaním páchatel'a dotknuté alebo voči ktorým jeho konanie smeruje. Objektívna stránka trestného činu vyjadruje vonkajšiu charakteristiku trestného činu, má obligatórne znaky (konanie, následok, príčinný vzťah medzi konaním a následkom), ktoré musí mať každý trestný čin a fakultatívne znaky (miesto, čas činu, hmotný predmet útoku, účinok, prostriedok činu, prípadne iné objektívne okolnosti), ktoré nie sú nevyhnutné k naplneniu každej skutkovej podstaty. Subjektom trestného činu je trestne zodpovedná fyzická osoba, ktorá svojím konaním naplnila ostatné znaky trestného činu. Subjektívna stránka trestného činu je vnútornou stránkou trestného činu, vyjadruje znaky týkajúce sa psychiky páchatel'a. Najvýznamnejším znakom subjektívnej stránky je zavinenie, pričom platí zásada, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie má dve formy – úmysel a nedbanlivosť.

Týraním sa rozumie zlé zaobchádzanie s blízkou osobou alebo osobou, ktorá je v starostlivosti alebo výchove, ktorým páchatel' prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti. Vyznačuje sa určitou trvalosťou, prípadne aj sústavnosťou alebo opakovanými útokmi, ktoré takáto osoba vzhľadom na jeho hrubú bezohľadnosť alebo bolestivosť považuje za ťažké príkorie, ponižovanie. Trvalosť páchatel'ovho konania je nutné posudzovať v závislosti od intenzity zlého zaobchádzania.

Predpokladom trestnosti činu je, aby v dôsledku týrania zo strany páchatel'a bolo spôsobené fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie niektorou z foriem uvedených v Trestnom zákone.

Subjektom tohto trestného činu môže byť len osoba, ktorá má týranú osobu vo svojej starostlivosti alebo výchove, alebo komu je táto osoba blízkou osobou.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmyselné zavinenie.

Podľa § 15 Tr. zákona, je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom (priamy úmysel), alebo ak vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozumený (nepriamy úmysel).

Definícia podstatného znaku tejto skutkovej podstaty, ktorý je uvedený v ustanovení § 208 ods. 1 Trestného zákona hovorí o spôsobení fyzického alebo psychického utrpenia. Tento znak možno považovať za následok trestného činu týrania blízkej osoby alebo zverenej osoby. Znak, či pojem „fyzické alebo psychické utrpenie“ je pritom nutné definovať tak, že ide o fyzické alebo duševné bolesti, ktoré ovplyvňujú alebo sťažujú obvyklý život poškodenej (týranej) osoby (podstatne narúšajú kvalitu života poškodenej osoby) a netrávajú celkom krátky, prechodný čas. Teda musí ísť o určitú sústavnosť (trvalosť) konania popísaného v písmenách a) až e), ktoré

práve svojou bezohľadnosťou, hrubosťou, či bolestivosťou pociťuje poškodená osoba ako fyzické alebo psychické utrpenie.

Len takáto definícia následku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby odlišuje tento trestný čin od iných trestných činov (napríklad od trestného činu nebezpečného vyhrážania, nebezpečného prenasledovania a podobne, ktoré taktiež môžu spôsobovať fyzické alebo psychické utrpenie poškodenej osobe). Z uvedeného vyplýva, že pri základnej skutkovej podstate trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 Trestného zákona bude aj naďalej platiť, že „týranie“ (t. j. spôsobenie jeho následku vo forme fyzického alebo psychického utrpenia) nie je a nikdy ani nemôže byť len jednorazové, či osamotené konanie, ktoré pozostáva napríklad len z ojedinelých nadávok, či urážok, prípadne len z ojedinelého fyzického, či verbálneho útoku na poškodenú osobu. Musí ísť o trvalejšie (sústavnejšie) konanie, ktoré sa opakovane vyznačuje určitým hrubším a zjavne necitlivým zaobchádzaním, či správaním a tým, že sa pravidelne opakuje spôsobuje poškodenej osobe psychické, prípadne aj fyzické útrapy. Podstatou týrania a jeho následku vo forme psychických alebo fyzických útrap teda je, že ide o určitý čas trvajúce zlé zaobchádzanie, ktoré spravidla pozostáva z rôznych útokov proti týranej osobe, pričom nie je nutné, aby všetky, či niektoré z nich vyústili napríklad do ublíženia na zdraví (prípadne, aby napĺňali samé osebe znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví, respektíve iného trestného činu), teda útoky, ktoré sú uvedené v písmenách a) až e) nemusia samostatne vôbec napĺňať znaky skutkovej podstaty trestného činu, ale napríklad, ak by boli posudzované samostatne, môžu napĺňať len znaky priestupku. Kvalifikačným hľadiskom následku trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vo forme fyzického alebo psychického utrpenia je preto aj naďalej jeho hromadnosť (či trvalosť), teda to, že útoky sú opakované (či sústavné) a práve táto opakovanosť spôsobuje fyzické, či psychické utrpenie poškodenej osoby, ktoré nie je len celkom krátkého, prechodného charakteru.

Po zhodnotení všetkých dôkazov uskutočnených v prípravnom konaní, a z doteraz vykonaného vyšetrovania, a teda z vykonaných dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnom súhrne, vzhľadom na výpovede všetkých vyššie uvedených osôb, zabezpečených znaleckých posudkov, ako aj po zvážení všetkých dôkazov a okolností prípadu, a taktiež vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, som dospela k záveru, že v tomto prípade zo strany XXXXX voči jeho starej mame poškodenej XXXXX, nebola naplnená skutková podstata zločinu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), Trestného zákona ani iného trestného činu.

Pokiaľ ide o podozrenie z psychického týrania toto nebolo potvrdené znaleckým dokazovaním znalkyne z odboru psychiatrie a psychológie. U poškodenej nebola zistená posttraumatická stresová porucha, ale bola u nej zistená vaskulárna demencia, ktorá nemá súvis s trestnou činnosťou obvineného. Z psychologického vyšetrenia poškodenej vyplýva, že je u nej znížená tak všeobecná ako aj špecifická vierohodnosť. Tak ako uvádza znalkyňa, tak u poškodenej mohlo dochádzať

k negatívnemu prežívaniu, pričom jej správanie obvineného nepríjemné. Tiež mohla zažívať aj pocit straty kontroly nad situáciou, neschopnosť si inak poradiť a bezmocnosť. To ale nebolo výsledkom správania obvineného, ale bolo skôr výsledkom progredujúceho kognitívneho benefitu, z ktorého dôvodu nedokázala situáciu primerane riešiť.

Pokiaľ ide o fyzické útoky na integritu poškodenej poukazujem na tú skutočnosť, že poškodená, napriek svojmu tvrdeniu, nebola na žiadnom lekárskom vyšetrení ani ošetrovaná, teda neexistuje žiadna lekárska správa. Samotná poškodená opisuje fyzické útoky ako stláčanie ramien a facky, raz malo dôjsť u nej v dôsledku úderu aj ku krvácaniu z nosa a taktiež mala byť raz obvineným škrtená. Táto skutočnosť je ale vyvrátená výsluchmi svedkov, jej detí, ktorí zhodne uvádzajú, že boli konkrétne po údajnom škrtení ako aj po údere, po ktorom jej mala ísť krv z nosa s poškodenou, a žiadne známky násillia na jej tele nenašli. Nemala žiadne pomliaždenia ani stopy na krku po škrtení, pričom poškodená berie lieky na zrážanlivosť krvi a každá stopa násillia na jej tele by sa prejavila hematómom.

Z vyššie uvedených dôvodov nebolo vo veci preukázané ani fyzické ani psychické týranie.

Pokiaľ ide o vyhrážky zabitím, poukazujem na samotnú výpoveď poškodenej, v ktorej uviedla, že keď jej povedal obvinený, že ju zabije, tak ho nebrala vážne, bol opitý a keby niečo tak by utiekla. Zo žiadnych vykonaných dôkazov nevyplýva, že by sa obvinený poškodenej usmrtením vyhrážal, teda nie je možné jeho konanie posúdiť ako spôsobilé vyvolať u nej obavy, nakoľko to sama poškodená nepociťovala.

Z výpovede obvineného ako aj poškodenej ale vyplýva, že dochádzalo k opakovaným hádkam a vulgárnym nadávkam, a teda zo strany obvineného dochádzalo k prejavom, ktoré sa vymykali bežnému správaniu sa voči inej osobe, ktoré nie sú spoločnosťou v rámci občianskeho spolužitia tolerované. Tiež bola potvrdená závislosť obvineného na požívaní alkoholických nápojov, ktorá viedla k jeho neadekvátnemu správaniu sa voči poškodenej.

Záverečným zhodnotením všetkých dôkazov bolo teda zistené, že neboli naplnené dva znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, a to objektívna stránka trestného činu a subjektívna stránka trestného činu. Ako už bolo povedané, objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v konaní páchatel'a, ktorý by mal blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobovať fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie napríklad aj tým, že ju bije, kope, ponižuje, pohrdavo ňou zaobchádza, vyhráža sa jej, vyvoláva v nej strach alebo stres, citovo ju vydiera, alebo sa k nej správa tak, že ju tým ohrozuje na jej fyzickom alebo psychickom zdraví, a toto všetko sa musí vyznačovať hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním. Ako teda vyplynulo z vyššie zabezpečených dôkazov, k niečomu takémuto zo strany XXXXX voči jeho starej matke poškodenej XXXXX v takomto rozsahu nedošlo, a tak

konanie XXXXX nemalo charakter trestného činu. Subjektívna stránka trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby vyžaduje úmyselné konanie páchatel'a, kde sa taktiež v rámci tohto vyšetrovania nepreukázalo, že by XXXXX úmyselne, a teda vedome konal tak, že by chcel svojej starej matke spôsobiť fyzické alebo psychické utrpenie, avšak popisované konanie XXXXX je možné považovať za spoločensky netolerované, v rozpore so zásadami slušnosti, dobrými mravmi a občianskym spolunažívaním.

Vykonaným vyšetrovaním je preukázané, že správanie a konanie XXXXX sa vymyká štandardnej norme medziľudských vzťahov a tak daný skutok možno posúdiť ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) Zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorého sa dopustí ten, kto úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním, ujmom na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním a toto vykoná na blízkej osobe alebo osobe, ktorá mu bola zverená do starostlivosti alebo výchovy.

V zmysle § 214 ods. 1 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní a v zmysle § 214 ods. 2 Trestného poriadku policajt postúpi vec inému orgánu, iba ak vo veci nebolo vznesené obvinenie.

Mám za to, že v danom prípade je bez pochyb, že trestná zodpovednosť XXXXX, nie je daná nielen vo vzťahu k skutkovej podstate trestného činu Týranie blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), Trestného zákona, ale ani vo vzťahu k pojmovým znakom iných skutkových podstát uvedených v osobitnej časti Trestného zákona, avšak je preukázané, že sa jedná o skutok, ktorý by mohol byť kvalifikovaný ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d), písm. e) Zákona o priestupkoch č. 372/1990 Zb. v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na tú skutočnosť, že konaním obvineného neboli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., avšak jeho konanie by mohlo naplniť znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Pavlína Zlochová
prokurátorka